

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۶ جون ۲۰۲۰

"غنی احمدزی" جاده صاف کن "حاکمیت طالب"!

دوشنبه- ۲۶ جوزای ۱۳۹۹ - کابل: امروز از طریق رسانه ها مطلع شدیم که تعدادی از رسانه های فعال در کشور، جمعاً نامه ای عنوانی "غنی احمدزی" نگاشته اند و وی را از تصویب قوانین جدیدی در جهت محدود ساختن فعالیت های رسانه ئی و در کل محدودیت آزادی های بیان، گفتار و عقیده بر حذر داشته اند. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه داریم:

۱- بر هیچ کسی پوشیده نیست و "غنی احمدزی" هم هیچ گاه آن را انکار و یا کتمان ننموده است که تنها اختلاف وی با طالب، مسأله مقام و چوکی خودش است در غیر آن نه از لحاظ اعتقادی با آنها کدام اختلافی دارد، نه از لحاظ سیاسی و نه هم از دیدگاه طرز ادراة کشور. "غنی احمدزی" قبل از به قدرت گماشته شدن، همیشه هوادار طالب بوده و بعد از آن هم علی رغم تمام جنایات طالب، همیشه آنها را برادران ناراضی و مخالفان مسلح دانسته است و هیچ گاهی آنها را دشمن مردم اعلام نداشته است.

۲- این هم کاملاً مبرهن است که میان اواسط دههٔ هفتاد که طالب در افغانستان بر اریکهٔ قدرت نشاندند و امروز از بسا جهات در تمام افغانستان به خصوص در شهرهای بزرگ خصوصاً کابل تفاوت های فاحشی به وجود آمده است. چه، جنایاتی که اسلام سیاسی آنزمان در اثر سگ جنگی های درونی شان در شهر کابل مرتکب شده بودند، درکل سقف توقعات باشندگان کابل و تمام باشندگان کشور را چنان پائین آورده بود، که مردم هیچ چیزی به جز ختم جنگ و برادرکشی و راکت پرانی و امنیت زن و فرزندان شان از تجاوز و تطاول باند های وابسته به آحاد اسلام سیاسی چیز دیگری نمی خواستند. در آن زمان برای کمتر کسی مطرح بود که آزادی های مدنی و برخورداری از حقوق اجتماعی - انسانی را مقدم شمارد، همین کافی بود که مردم حق حیات داشته باشند و زن و دختر و پسرشان را کسی نریاید.

۳- در جریان تحولات و تغییراتی که ظرف دو دههٔ اخیر صورت گرفته، از آنجائی که اشغالگران به بهانهٔ آوردن دموکراسی، آزادی مطبوعات و رسانه ها و حقوق بشر بر کشور ما لشکر کشیده بودند، ناگزیر نمی توانستند در آن مرحله خود در تقابل با این خواست های طبیعی قرار بگیرند. در نتیجه روند تکامل درنگ ناپذیر جامعه که خارج از ارادهٔ افراد و حتا قدرتها مسیر خود را می پیماید و انسانها و قدرتها می توانند نقش کند کننده و یا شتاب دهنده بدان بدهند نه بیش از آن؛ اوضاع و شرایطی را فعلاً در کشور ما به وجود آورده که حد اقل از لحاظ سقف توقعات اجتماعی با آن زمان هیچ قابل مقایسه نیست. یعنی به صد ها نشریه اعم از روزنامه، جریده و رادیو و تلویزیون از یک جانب و به ده

ها و صد ها هزار صفحه و سایت انترنیتی اعم از سایتها، صفحات فیسبوک، توئیتر و ... از جانب دیگر، خود به خود باعث بالا رفتن سقف توقعات مردم از حاکمیت فعلی و حاکمیت های بعدی گردیده است.

۴- این مسأله ای نیست که ما بدانیم، مگر طالب، "غنی احمدزی" و اشغالگران امپریالیستی از آن بی اطلاع باشند. آنها نیز می دانند که نسل جوان امروز، نسل دیروز نیست و نمی شود به آسانی جلو آن را گرفت. این را هم می دانند که اولین درگیری و تقابل طالب حین گماشته شدن به قدرت، با سقف توقعات جدید که در رأس همه آزادی بیان، گفتار و اندیشه وجود دارد و درفش آن بر دوش نسل جوان کشور حمل خواهد گردید، به وقوع خواهد پیوست. از همین رو "غنی احمدزی" به مثابه جاده صاف کن حاکمیت طالب و طالبانیسم، تلاش می ورزد تا با تصویب قوانین جدید مطبوعاتی، از همین حالا قبل از حاکمیت طالب، بر دهن تمام رسانه های سرکاری و آزاد پوزبند سانسور را محکم ببندد، همزمان با محدودیت حقوق و آزادیهای دموکراتیک، سقف توقعات نسل جوان و جمیع مردم افغانستان را نیز پائین بیاورد.

هموطنان گرامی!

آنچه را فعلاً دولت دست نشانده زیر عنوان قانون جدید مطبوعات مسوده نموده جهت تصویب به طویله می فرستد، در واقع پوزبندیست که از جانب طالب باسپارش اشغالگران به وسیله "غنی احمدزی" بر دهن خلق ما می خواهند ببندند. مبارزه علیه این تصمیم دولت دست نشانده، در واقع نقطه آغازیست برای تعیین چگونگی حاکمیت بعدی. نباید به "غنی احمدزی" اجازه داد تا زیر نام مخالفت با طالب، اهداف طالب را در کشور ما تحقق ببخشد.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبد!